FRC

sportul în turul României 69

LOTO PRONO

„LA TÊTE ET LES JAMBES"

— de vorbă cu Robert Oubron —

C'nd am vrut să cunoaștem mai îndeaproape valoarea echipei Franței — atît de greu de determinat într-o țară unde ciclismul rutier amator este amplu diseminat (5 000 de curse pe an !) — prezența în fruntea delegației a lui *Robert Oubron* ne-a liniștit, pentru că celebrul antrenor parizian este o garanție în sine. De o duzină de ani el colindă Franța, neobosit, vigilent, cu ochiul rutinat în căutarea talentelor cicliste. O face în numele Institutului național pentru sport, care l-a delegat antrenor federal și selecționer pe lîngă puternica federație franceză de ciclism, căruia nu-i lipsesc galoanele în ierarhia ciclismului mondial. El este într-un fel un Bidot al ciclismului amator.

— Deși îmi propusesem să asist la o competiție internă — ne spune Robert Oubron — în ultima clipă m-am răzgîndit și m-am decis să plec în România. Aveam o veche datorie față de această țară necunoscută mie, dar despre care auzisem atît de multe lucruri frumoase. Acum, iată-mă aici și trebuie să spun că nu regret. Senzația de a te afla într-o țară admirabilă, cu oameni extrem de prietenoși, mă însoțește pretutindeni.

L-am văzut liniștit în holuri de hotel, l-am urmărit agitat în cursă, scoțînd mult capul prin portiera mașinii, dînd indicații cicliștilor săi, cu o voce pasionată și pasională. El pare în aceste momente mai mult decît un mentor, pare un dirijor posedat, care nu acceptă altă execuție a partiturii decît cea prescrisă de el.

— Știm că ați fost ciclist cu recunoscută longevitate în activitatea competițională : de 5 ori campion național de ciclocros, ultima oară în 1946. Ce v-a reținut în lumea ciclismului ?

— De fapt, am altă meserie. Sînt librar. Dar dragostea pentru acest sport m-a rechemat în rîndurile oficialilor săi.

— Credeți că printre tineri, astăzi asaltați de voga automobilului, ciclismul mai are vreo șansă de a supraviețui ? Rudi Altig ne spunea, nu de mult, cînd i-am cerut un sfat pentru tinerii cicliști — *„Să se țină departe de mrejele mașinii"*. Cum reușiți în Franța să păstrați treaz gustul pentru ciclism printre tineri ?

— Oricît de incredibil ar părea, nu este nevoie de un asemenea efort. La copiii noștri funcționează un mobil decisiv : modelul așilor cărora vor să le semene. Toți vor să ajungă ca Anquetil.

— Pe plan organizatoric ce măsuri luați ?

— Mă deconcertați cu întrebările dv. În Franța, cu tradiția pe care o avem, nu sînt necesare măsuri deosebite. Multitudinea curselor regionale, adesea paralele, răspîndite pe întreg teritoriul țării, asigură un excelent rezervor de talente. Greutatea rămîne mai curînd pe spinarea mea, care sînt nevoit să alerg de colo-colo pentru a urmări pe acești amatori ambițioși și a depista adevăratele talente.

— Dar copiii ?

— Toți sînt îndrăgostiți de bicicletă. Ceva mai dificilă este doar procurarea celor de cursă, care-i costă pe părinți de 2—3 ori mai scump decît cele normale. Școlarii, în fiecare joi, cînd au zi liberă, participă la criterii locale, ce trezesc ambiții și-i leagă, îndeobște, pentru totdeauna de ciclism.

— Cine asigură premiile la aceste criterii școlărești ?

— Ce fel de premii ? Victoria și o diplomă sînt suficiente pentru a stîrni orgoliul cel mai rebel...

— Trecînd la alt aspect al activității dv ; ce atitudine luați față de un ciclist amator care își exprimă dorința de a trece la profesionism ?

— Îl încurajez numai dacă este un talent veritabil. Altfel nu, pentru că noi avem și o anumită responsabilitate față de viitorul social al acestor tineri.

— Ce calități apreciați în primul rînd la un tînăr ciclist pe care îl vedeți prima oară ?

— Inteligența. Altfel, picioarele sale, oricît de puternice, nu vor sluji la nimic.

ORAȘUL ÎN CARE S-A ÎNTÎMPLAT CEVA

(Urmare din pag. 1)

guiți, primul lucru pe care l-a spus Robert Oubron a fost : „Îmi pare rău de voi, băieți, că în goana bicicletelor nu vă puteți da seama pe deplin ce superbă este România".

Nu ne putem plînge pînă acum, noi cei din caravană, de nici unul din orașele prin care am trecut astăzi : Bacău, Buhuși, Piatra Neamț, Tg. Neamț și, în sfîrșit, Suceava. Ele și-au aliniat simpatizanții și amatorii de ciclism pe trotuare, în decorul bloc-house-urilor magnifice care le fac de nerecunoscut pentru cei ce n-au mai trecut de mult pe aici. Dar, la cel mai superficial test în caravană, astăzi va exista un răspuns unic la întrebarea : ce v-a impresionat cel mai mult pe traseu ? Fără nici o clipă de îndoială : primirea de la Fălticeni. Practic, tot orașul a ieșit pe străzi, pentru că 15 000 de oameni se pot recunoaște ușor de-a lungul unui bulevard central cu destule întortocheri. Ceva solemn plutea în acest oraș la trecerea caravanei cicliste. Un oficial local îmbrăcase ținuta sportivă albă de gală și ne-a impresionat la fel de mult gestul său voit ca și involuntarul, dar admirabilul tablou pe care ni l-au oferit ieri țărăncile din Răcăciuni. Cu ii înflorate și de variate culori, ieșite la marginea cîmpului să-i vadă pe zănatecii alergători. La Fălticeni au ieșit probabil în stradă cei de la marea Filatură, de la Combinatul de industrializarea lemnului, artizanii splendidelor covoare și carpete naționale. A ieșit tot orașul în Fălticenii lui Sadoveanu și Nicu Gane în care altă dată nu se întîmpla nimic, de data aceasta, pare-se, s-a întîmplat ceva : trecea Turul României.

ȘTEFAN SUCIU ÎNVINGĂTORUL ETAPEI A III-a

● ANDREI SUCIU LIDER ÎN CLASAMENTUL GENERAL INDIVIDUAL ● PLOAIE, VÎNT ȘI URCUȘURI PE ITINERARIUL BUHUȘI — SUCEAVA

Îi este dat și acestei ediții a Turului României — spre onoarea ei — să aibă o desfășurare agitată, cu nenumărate suspensuri, cu fulgerătoare ascensiuni spre tricoul galben și tot atît de rapide coborîri în anonimat. Îi dă farmec competiției tocmai această instabilitate a liderilor, dinamismul luptei pentru detronarea „zeilor".

Astăzi, în întinerita Suceavă, cel sărbătorit este Andrei, băiatul de la poalele Tîmpei, al treilea în dinastia Suciu, căruia — de fapt — numai zelul trecut dincolo de limitele obișnuitului, depus de fratele său Ștefan, i-a adus galoanele rîvnite de oameni cu experiență, de cei care făceau ciclism atunci cînd încă Andrei mai mergea la grădiniță. Dar, fericirea este atît de efemeră în această cursă încît nimeni nu îndrăznește să dea un pronostic, nici măcar pentru ziua care urmează...

Cursa a început la ora 13,30, de la borna kilometrică 352, aflată în apropierea Buhușului. O ploaie de cîteva minute spălase asfaltul cînd starterul le-a dat drumul rutierilor în etapa a treia, ce avea să se încheie după 155 km la Suceava. S-a plecat foarte tare. Sprintul de la Buhuși l-a ademenit la o cursă în forță. Sprintul din oraș a fost de o rară frumusețe, la cîștigarea lui concurînd întreg plutonul. Patzig l-a învins de justețe pe Burlacu, talonat de Ciocan și Răceanu. Pentru că tot se încinsese atmosfera, Alary încearcă o evadare. Îl urmează Moiceanu, și cei doi se află la 40—50 m de grupul masiv. Francezul îi propune lui Gabi, prin semne sugestive, să folosească prilejul pentru o acțiune cu bătaie lungă. Moiceanu este însă sceptic : va putea oare să învingă, alături de acest băiețaș, plutonul cu atîția matadori ? Și cum ritmul plutonului este de peste 45 km pe oră, ei sînt ajunși în mai puțin de doi km. La realizarea acestei medii orare ridicate contribuie și vîntul, care bate cu putere din spate. Intrarea în Piatra Neamț se face pe drumul în reparație, cu multe viraje. Bătălia pentru locuri în prima linie și, firește, pentru sprintul cu premii fărîmițează plutonul. Locul I revine lui Patzig, urmat de Nemțeanu și Andresen. Curînd, însă, plutonul își reface vechea componență.

Am intrat în zona de munte. Peisajul are un colorit mai bogat, mai plăcut, iar aerul ozonat, mai tare, te obligă să faci exerciții de respirație. Au început însă și urcușurile. Primul dintre ele este cel de la Dobreni. Din grupul mare zvîcnește, cu o remarcabilă forță, Yves Hezard, cel care pe circuitul de la Galați a inaugurat seria purtătorilor tricoului galben. Ceilalți încearcă în zadar să-i ia urma. Francezul dansează pe bicicletă, forțînd irezistibil urcușul. Cîștigă detașat. Îl urmează Huster, Wanzlik, Viard și Răței. Purtătorul tricoului galben, Wanzlik, speriat de forța lui Hezard, continuă să-l vineze, împreună cu Huster și Viard. Sub presiunea urmăritorilor, „vulturul" este ajuns după cîțiva kilometri, și acțiunea se stinge complet, fiindcă plutonul s-a dezlănțuit și el. Șoseaua își schimbă direcția, și acum vîntul bate din lateral, făcînd dificil rulajul în pluton. Este vremea acțiunilor, iar momentul va fi folosit. Andrei Suciu, Windisch, Ardeleanu și Grigore se constituie în avangardă. Ei sînt repede urmați de Vasile Tudor, Ștefan Suciu și Menard. La km 60 avem acum un grup de fugari alcătuit din 7 oameni, decișî, se pare, să-și încerce norocul. Distanța se mărește repede. Chiar dacă Windisch și Menard, apoi și Ardeleanu se lasă pe tînjală, frații Suciu și cei doi tricolori — Grigore și Tudor — reușesc să impună acțiunea. Este evident un puternic atac românesc, o încercare de a impune valorile noastre pe primul plan al cursei. La Oșlobeni, unde cerul începe să se reverse, grupul din față are 30 s avans. O glumă pe care ne-au rezervat-o arbitrii : urcușul de la Bălțătești. Este mai ușor decît Dealul Cotrocenilor, un fel de promenadă... Cîștigă Ștefan Suciu, pe care îl urmează Vasile Tudor și Menard. Între timp, din plutonul care pare oarecum resemnat, a plecat belgianul Vermeeren. Pe șoseaua umedă, bicicleta pendulează sub impulsurile puternice ale rutierului flamand, ca o navă zbuciumată de furtună. Singur între cele două plutoane, Vermeeren pare un Chichester al șoselelor. Nu-i va fi dat însă să izbutească performanța de a-l ajunge pe fugari, deoarece la km 72 este ajuns de Wanzlik, care încearcă să-și apere poziția de lider. Cînd îl simte în spate, lui Vermeeren parcă i se taie respirația. Visînd cu siguranță același tricou galben, belgianul nu consimte să-l ajute pe Wanzlik, care vrea să și-l păstreze, și plutonul îi împacă pe amîndoi, primindu-i în sînul său.

Grupul fraților Suciu se pregătește pentru sprintul din Tîrgu Neamț. Ștefan îl pregătește atît de bine, încît îl și cîștigă, talonat de Windisch și Andrei. Plutonul este acum la 1 min și 45 s. Ștefan se supără pe cei care nu-și aduc cum se cuvine contribuția la trenă, îi încearcă și pe fratele său se așază apoi alături de Grigore și Vasile Tudor pentru a mări ritmul de alergare. La bufet (km. 96), Dertz nu este atent cînd primește bidonul cu apă, cade și rămîne din pluton. Traseul este ușor vălurit, cu urcușuri mai mari decît cel de la Bălțătești, obligîndu-i pe rutieri la eforturi permanent intense. La km 115, sparge Vasile Tudor, dar, reparînd repede și avînd și ajutorul lui Grigore, revine în pluton.

Sprintul de la Fălticeni (km 130, cîștigat de Ștefan Suciu), găsește plutonul la o depărtare de 3 min. 20 s de fugari. Este semnalul de alarmă care declanșează agitație. În grupul masiv se produc evadări și regrupări. Rezultatul cel mai important pentru urmăritori este micșorarea diferenței. În față, motoarele s-au cam stins. Dar, Suceava se profilează și cei aproape 100 de kilometri de evadare n-au fost în zadar. Sprintul este în pantă ușor descendentă și-l găsește pe Ștefan într-o vervă uimitoare. Se bate ca un „zmeu" și cîștigă într-o manieră entuziasmantă această a treia etapă a Turului. Andrei — văzut de arbitri pe locul II — va beneficia și el de bonificație, deși are suficient avans și așa pentru a-l deposeda pe Wanzlik de tricoul galben.

Nimeni nu este dispus să mai acorde credit liderilor. Dar dacă avem în vedere că aici este o coaliție de familie, că Martie Ștefănescu, antrenorul lor, este suficient de experimentat, i se poate acorda tînărului ciclist o cotă, chiar dacă nu prea mare, măcar pentru o zi — două. Dar cine poate să știe ce se va mai întîmpla pe drumul dintre Suceava și Vatra Dornei ?

Cronică de H. NAUM

Pentru învingător, primele flori, din partea unei „cravate roșii"...

CLASAMENTE

(Urmare din pag. 1)

Wilmos Egyed (Dezrobirea) la 3:06, 34. Ion Cosma (România A) la 3:07, 35. Michel Vaucher (Elveția) la 3:26, 36. Knut Kvernerud (Norvegia) la 5:35, 37. Constantin Tănase (C. S. Brăila) la 6:14, 38. Paul Van Kerkove (Belgia) la 9:28, 39. Hans Bürki (Elveția) la 13:34, 40. Reinhard Dertz (R.D.G.) la 13:52, 41. Ion Selejan (Dezrobirea) la 14:06, 42. Vasile Răței (Metalul Plopeni) la 17:26, 43. Freddy Van Oudenhove (Belgia) la 21:44, 44. Ștefan Ene (C. S. Brăila) la 23:11, 45. Ion Ajoghin (Metalul) la 23:28, 46. Josef Richner (Elveția) la 25:04, 41. Leif Yli (Norvegia) la 34:53, 48. Dumitru Nemțeanu (C. S. Brăila) la 35:10, 49. Ernesto Guidali (Elveția) la 35:31, 50. Meinard Voegele (Elveția) la 36:00, 51. Ștefan Bălan (Metalul) la 36:22, 52. Caspar Kroonen (Olanda) la 36:32, 53. Mircea Rîndașu (Metalul) la 46:20, 54. Peter Donk (Olanda) la 49:56, 55. Sorin Suditu (Dezrobirea) la 50:28, 56. Mihai Hrisoveri (C. S. Brăila) la 50:45, 57. Gheorghe Ciumeti (C. S. Brăila) la 1h 01:09, 58. Gheorghe Răceanu (Metalul) la 1h 12:15. A abandonat olandezul Cornelius Koeken.

CLASAMENT GENERAL PE ECHIPE (DUPĂ 3 ETAPE) : 1. R. D. GERMANĂ 23h 56:00, 2. România B la 0:39, 3. Dezrobirea Brașov la 6:53, 4. România A la 1:07, 5. Steaua Buc. la 2:45, 6. Franța la 2:59, 7. Belgia la 5:57, 8. Norvegia la 7:07, 9. Elveția la 20:31, 10. Olanda la 38:58, 11. C.S. Brăila la 42:51, 12. Metalul Plopeni la 1h 05:51.

CLASAMENTUL GENERAL PE PUNCTE PENTRU TRICOUL VIOLET (sprinturi finale) — PREMIUL OFERIT DE ZIARUL „SPORTUL" : 1. ANDREI SUCIU 11 p, 2. Șt. Suciu 10 p, 3. J. Wanzlik 10 p, 4. Al. Sofronie 9 p, 5. I. Ardeleanu 8 p, 6. W. Ziegler 8 p.

RETROSPECTIVĂ

Pitoreasca stațiune, cu verițe blînde, Vatra Dornei, a găzduit Turul, prima dată, acum 33 de ani, în 1936. Constantin TUDOSE a terminat atunci atît de strîns sprintul final, cu francezul Pierre Gallien (cîștigătorul acelei ediții), încît arbitrii au decretat egalitate. Deci, doi învingători de etapă !

După 14 ani, în 1950, venind de la Fălticeni, C. Șandru (lider și învingător final) sosește primul, solitar. Un an mai tîrziu, în 1951, sosind tot de la Fălticeni — via Suceava — 134 km, Marin Niculescu (lider și cîștigător al ediției) învinge detașat, urmat de Nae Chicomban la 4 minute. Pe această rută, în 1953, C. Istrate, în vervă, cîștigă etapa cu un avans de zece minute ! În 1955, etapa Fălticeni — V. Dornei (108 km) îi revine lunganului Ludovic Zanoni, care urcase admirabil mia de metri ai Mestecănișului.

În 1960 și 1961 cicliștii ajung la V. Dornei în... autobuze și mașini. S-a făcut transbordare de la Dej la V. Dornei, de unde s-a dat startul spre Suceava.

Emil IENCEC

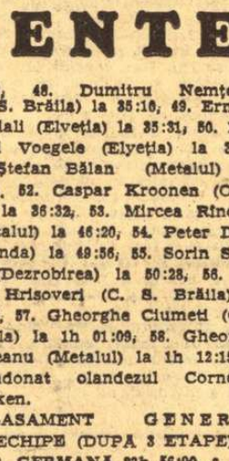

Fotografii de Aurel NEAGU

Astăzi, în Turul României

ETAPA a IV-a, SUCEAVA — VATRA DORNEI, 110 km. **Start festiv :** Teatrul de Stat — ora 14. **Start tehnic :** borna km 255 — ora 14,15. **Punct de sprint :** Cîmpulung Moldovenesc. **Punct de cățărare :** Mestecăniș. Caravana va trece prin **Vama** (km 49) — ora 15,30, **Cîmpulung Moldovenesc** (km 65) — ora 15,53, **Valea Putnei** (km 80) — ora 16,15, **Mestecăniș** (km 88) — ora 16,32. **Sosirea** la **Vatra Dornei** va avea loc pe stadionul orașului, în jurul orei 17,00.

PRINTRE ROȚI ȘI PEDALE

● Cine își închipuie că a fi arbitru de ciclism este un lucru ușor — se înșală. La fotbal, handbal, volei și la alte sporturi cavalerii fluierului au de suportat o singură dificultate : eventualul protest al publicului... Arbitrii curselor de fond trebuie, însă, să învingă o bună parte dintre greutățile, dintre duritățile pe care le înfruntă și cicliștii. Pe motocicletele sau în mașini deschise, ei suportă — cu stoicismul caracteristic rutierilor (de altfel, majoritatea dintre ei au fost alergători) — ploaia, vîntul, arșița, uneori frigul. La terminarea cursei, toți laolaltă lucrează încă două-trei ore, pentru alcătuirea clasamentelor. Și mai este ceva care-i scoate pe acești temerari din rîndurile arbitrilor obișnuiți — riscul de a fi angrenați în busculade. În Cursa Munților, mașina arbitrilor s-a răsturnat, pentru a evita accidentarea unui ciclist, iar joi una dintre motocicletele caravanei a intrat într-o căruță care circula neregulamentar pe șosea. Accidente din fericire fără urmări grave, totuși accidente. Nici unul dintre arbitri nu s-a gîndit măcar o clipă să renunțe la cursă. A acționat pasiunea pentru acest sport al celor curajoși, suportul care îi menține, în pofida tuturor întîmplărilor neplăcute, lîngă caravana rutierilor.

● *Comunicatul nr. 2 al Buletinului informativ ne anunță penalizarea unui grup de rutieri (Nemțeanu, Suditu, Rîndașu și elvețianul Guidali) cu cîte 5 minute. Este vorba de timpul care li se adaugă în clasamentul general și, firește, îi retrogradează cîteva locuri (pentru mers nereguiamentar). Expresia — de altfel... regulamentară — vrea să atenueze o infracțiune dintre cele mai jenante : folosirea „plaselor" diferitelor mașini. În aceste cazuri, ulciorul merge o singură dată la apă...*

● Cursele de fond implică despărțirea de familie pentru o mai lungă perioadă de timp. Este unul dintre avatarurile acestui sport. Soțiile au început însă să nu-l mai accepte. Așa se face că la start sau la sosire, unora dintre cicliști prima mîngîiere le este oferită de soție. S-a întîmplat cu Moiceanu, cu Burlacu și sîntem convinși că pînă la sfîrșitul cursei mai toți cicliștii români — bineînțeles cei căsătoriți — vor beneficia de acest premiu excepțional.

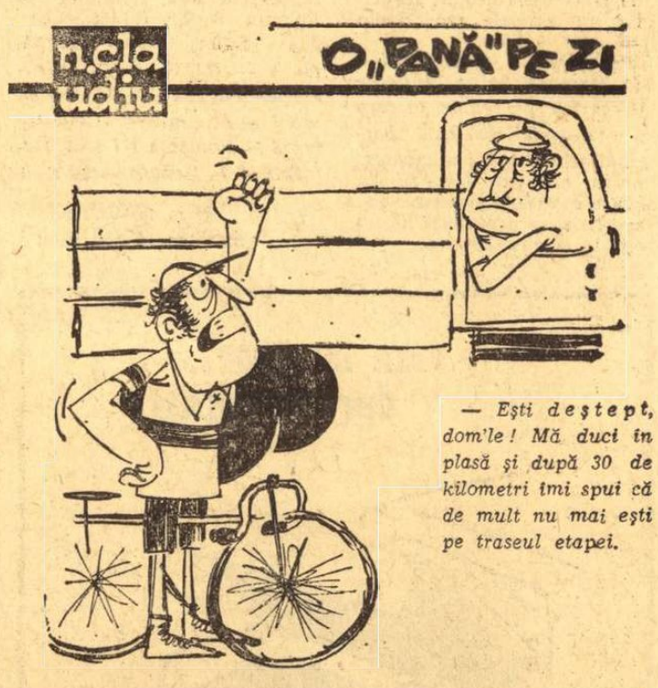

— Ești deștept, dom'le ! Mă duci în plasă și după 30 de kilometri îmi spui că de mult nu mai ești pe traseul etapei.

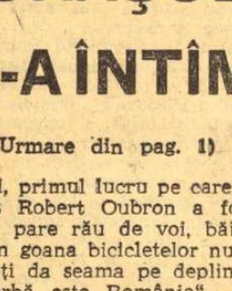

Învingătorul

Tabletă de Dan DEȘLIU

CA FRAȚII

Cuplul Suciu-Suciu, revelația în dublu a etapei Bacău-Suceava m-a obligat să modific întrucîtva profilul acestei însemnări cotidiene. Într-adevăr, elogiile cuvenite învingătorului se cer divizate... frățește, între cei doi cicliști brașoveni clasați pe primele locuri în vechea cetate de scaun a Moldovei, ca și în ierarhia generală a cursei — aici, însă, în ordine inversă. În afară de diferența de vîrstă (Andrei va împlini în curînd 20 de ani, iar Ștefan 22) — frații Suciu prezintă o serie de similitudini interesante. Au urmat aceeași școală profesională, în orașul de sub Tîmpa, au aceeași profesie — lăcătuș mecanic — sînt, pe plan sportiv, creația aceluiași maestru, inimosul Martie Ștefănescu. Fac parte din același club — Dezrobirea Brașov. În sfîrșit, pentru ca echilibrul să se mențină intact, fiecare dintre ei a cîștigat cîte o etapă în edițiile precedente ale Turului României : Ștefan — în 1966, în orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Andrei la Timișoara, anul trecut. S-ar mai putea adăuga, cu titlu de curiozitate, că simpatica familie ciclistă include în rîndurile sale încă un performer de valoare — pe Gheorghe Suciu, astăzi retras din activitatea competițională, nu înainte de a-și fi înscris numele printre cîștigătorii „buclei tricolore" ediția 1966.

Revenind la eroii zilei, consider că dublul succes pe care îl înregistrează acum, în ajunul solstițiului de vară, constituie răsplata logică, binemeritată a comportării lor de-a lungul întregului traseu și îndeosebi din momentul „ruperii" de serpentinele de la Bălțătești. Animatorii neobosiți ai septetului din frunte, Andrei și Ștefan Suciu s-au bătut cu dîrzenie pentru fiecare secundă smulsă liderilor cursei, izbutind să păstreze la sosire un avans hotărîtor în adjudecarea tricoului de culoarea geloziei...

Rămîne de văzut în ce măsură colaborarea lor — ca frați și coechipieri — va face ca invidiatul trofeu să rămînă cît mai mult cu putință în patrimoniul clubului și — evident — al familiei !

La închiderea ediției

TRATATIVE PENTRU FINALA INTERCONTINENTALĂ

MILANO, 20. — În prezent se duc tratative pentru stabilirea celor două date de desfășurare a finalei intercontinentale la fotbal, în care se întîlnesc echipele A. C. Milan, cîștigătoarea „C.C.E.", și Estudiantes la Plata, învingătoare în „Cupa Americii de Sud". Cele două cluburi urmează să se pronunțe în privința datelor propuse : 2 și 8 octombrie la Milano și returul la 22 sau 29 octombrie la Buenos Aires.

● *În cadrul „Memorialului Kusocinski" de la Varșovia, atleta Karin Balzer, din R. D. Germană, a egalat recordul mondial în proba de 100 m.g. cu timpul 13,3.*

RECORD MONDIAL EGALAT LA 120 YG

NEW YORK, 20 — În cadrul concursului de atletism desfășurat la Knoxville (Tennessee), Erv Hall a realizat în proba de 120 yarzi garduri 13,2, performanță ce egalează recordul mondial. În seriile probei de 220 yarzi plat John Carlos a obținut timpul de 20,4.

PISTARZII OLANDEZI ÎNVINGĂTORI

AMSTERDAM, 20. — Selecționatele de pistarzi ale Olandei și R. F. a Germaniei s-au întîlnit pe velodromul din Amsterdam într-un meci de verificare în vederea campionatelor mondiale de ciclism. Victoria a revenit sportivilor olandezi cu 10—5. Iată cîteva rezultate tehnice : 1 000 m cu start de pe loc — Loeveselyn (Olanda) 1:11,5 ; urmărire individuală 4 000 m — Fedor Den Hertog (Olanda) 5:06,3; urmărire pe echipe 4 000 m — 1. Olanda 4:36,4; 2. R. F. a Germaniei 4:44,6.

ÎN TURNEUL INTERNAȚIONAL FEMININ DE ȘAH DE LA SINAIA

RODICA REICHER A ÎNVINS-O PE ALLA KUȘNIR

În runda a treia a turneului internațional feminin de șah de la Sinaia, reprezentanta noastră, Rodica Reicher, a cîștigat, cu piesele negre, o frumoasă partidă la vicecampioana mondială Alla Kușnir, iar Margareta Teodorescu, tot cu piesele negre, a învins-o pe olandeza Fenny Heemskerk. Cu remiză s-au încheiat partidele : Perevoznic — Nicolau, Veröci — Keller-Herrmann, Szota — Joici și Dobson — Eretova. Partida Pogorevici — Gheorghieva s-a întrerupt cu avantaj pentru prima jucătoare.

În clasament, după 3 runde, conduce Rodica Reicher, cu 2½ p. O urmează Eretova, Keller-Herrmann și Teodorescu cu 2 p etc.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

30363